

kommer an paa, selvfølgelig er at holde Virksomhederne i Gang, og det, der nu er foreslaaet af Socialministeren, er ved Siden af det at holde Virksomhederne i Gang, i Virkeligheden saa godt som intet. Jeg skal ikke komme ind paa dette Forslag, det kommer til selvstændig Forhandling, men enhver kan regne sig til, at det vil kun være et Faatal af Arbejdere, der paa den Maade vil komme til at faa Beskæftigelse, et ringe Tal i Forhold til den Styrke, som gaar ledig for Øjeblikket. Og desværre kan man frygte for, at vi faar flere ledige i den kommende Tid.

Der er ogsaa af Folk, der staar den nuværende Regering nær, fremsat Udtalelser, som gaar paa Linie med det, jeg her har sagt, at jeg har ikke stor Tro til, at Regeringen har tilstrækkelig Autoritet til at føre an i denne Sag, de Reguleringer, der nødvendigvis maa til. Der stod for et Aars Tid siden — det var antagelig Landstingsmand Edvard Brandes, der havde skrevet den paagældende Artikel — i de Radikales Hovedorgan „Politiken“, at Socialdemokratiet er et Klasseparti og aldrig kan blive andet, Fagforeningsmagt, Arbejderinteresser, Lønkrav udgør Grundlaget. Det var altsaa fra deres nærmeste, en saadan Udtalelse faldt, og det har naturligvis sin store Interesse for os andre at se den Maade, hvorpaa de to Regeringspartier behandler hinanden. Naar jeg overvejer hele dette Spørgsmaal, mindes jeg en Strofe i et Brev, der blev offentliggjort for nogen Tid siden i et af vore Tidsskrifter, et Brev fra Bjørnstjerne Bjørnson til Sophus Schandorph, hvori der i en Fodnote af en Datter af Bjørnstjerne Bjørnson, Dagny Bjørnson, var tilføjet: „Du roser dine Venner for meget“, — det siges altsaa til hendes Fader — „der er dem imellem, som er Bæster“.

Jeg kommer til at tænke paa dette, naar jeg tænker paa Forholdet mellem de to Regeringspartier, de Radikale og Socialdemokraterne. Det ser ud til, at den Landstingsmand, jeg har nævnt, Edvard Brandes, har gjort det til Specialitet at være den revsende, som forsøger at opdrage Ministeriet i visse Henseender. Og han er ret kraftig i sine Udtalelser. Men paa den anden Side, naar vi kommer her ned i Folketinget, har vi det ærede Medlem Hr. Rode, der til enhver Tid er parat med et Klap paa Skulderen og siger til Regeringens Medlemmer: I skal bare ikke være bekymrede, vi skal nok holde jer paa Benene.

Venstre vil selvfølgelig med Interesse se paa, hvorledes Samarbejdet mellem de to Regeringspartier udvikler sig i den Vinter,

vi gaar i Møde. Vi har den Anskuelse indenfor Venstre — hvad vi for Resten tidligere har givet Udtryk —, at de forskellige Trusler om, at vi hurtigst muligt skulde ud til Vælgerne, skal vi ikke tage nogen videre Notits af. Vi har nemlig hørt den nuværende Forsvarsminister paa et meget tidligt Tidspunkt udtale — jeg kunde ikke forstaa det paa anden Maade —, at hvis vi ikke vilde gaa med til hans Afrustningsbestræbelser sidste Vinter, skulde vi hurtigst muligt komme ud til Vælgerne. Og vi har ogsaa hørt Finansudvalgets Formand tale i poetiske Vendinger om, at inden Bøgen grønnes — det er allerede lang Tid siden, han udtalte det —, fik vi temmelig sikkert Valg. Jeg har nu den Tro, at Bøgen endnu en Gang vil blive grøn, og antagelig brun, inden vi faar Valg, men vi imødeser med den største Ro Valg til Foraaret, eller hvornaar det i det hele taget kan blive. Jeg tror, man kan sige i al Almindelighed, at af de store Retter, der er sat paa Bordet, eller som vi kan vente, er der ikke ret mange, som vi vil kunne goutere.

Det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at man nu maatte afvente, hvorledes Venstre vilde stille sig overfor de Opgaver, hvis Løsning Befolkningen venter paa. Jeg tror nu, at Stemningen i den danske Vælgerbefolkning i det hele taget er den, at man i alt Fald ikke ønsker ret mange Love vedtaget. Jeg tror, at man efterhaanden mere og mere har faaet Blikket aabent for, at efter den rige Lovhøst, vi har haft gennem en Række Aar, er Tiden inde til, at vi ikke gennemfører alt for mange Love i den enkelte Samling. Endvidere var der i det ærede Medlem Hr. Rodes Tale en Formaning til Venstre om, at det skulde være et socialt Parti. Jeg henviser til Venstres Tradition. Jeg tror, vi kan se enhver lige i Øjnene i den Henseende. Jeg skal ikke komme ind paa det her og repetere, hvad der saa tidt er sagt, men det Arbejde, Venstre gennem Tiderne har gjort, kan vi fuldt ud være bekendt. Det ærede Medlem Hr. Rode og andre, der maatte have lignende Anskuelser, kan blot se hen til andre demokratisk styrede Samfund, til vore Nabolande f. Eks., og foretage en Sammenligning; han vil da ikke være i Tvivl om, at der fra Venstres Side er gjort en Indsats, som gaar ud over, hvad der er sket i disse Lande.

Vilhelm Rasmussen: I Anledning af den ærede sidste Taler, det ærede Medlem Hr. Brørsens Bemærkning tør jeg maaske have Lov til at sige, at det forbavser mig,